

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania S. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą S. [...] w D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J.

z udziałem zainteresowanych: W. C., K. C., Z. K., J. M., A. P., K. R., B. S., Z. Ś., R. Sp. z o.o. we W., Syndyka Masy Upadłości K. Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w O.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 19 marca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 stycznia 2018 r., sygn. akt III AUa [...], III AUz [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od odwołującego się na rzecz organu rentowego kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,**
- 3. zasądza od odwołującego się na rzecz radcy prawnego R. K. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla zainteresowanego R. Sp. z o.o.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 stycznia 2018 r., III AUa [...], III AUz [...] Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację S. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą S. [...] w D. (wnioskodawca) oraz zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. (organ rentowy) i Syndyka Masy Upadłości K. Sp. z o.o. w likwidacji upadłościowej z siedzibą w O., wniesione od wyroku Sądu Okręgowego w R. z 3 listopada 2016 r., IV U [...], oddalającego odwołanie wnioskodawcy od decyzji organu rentowego z 30 lipca 2014 r., dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym pracowników wnioskodawcy.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł wnioskodawca, zaskarżając go w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego – czy w świetle art. 23¹ k.p. dochodzi do przejścia części zakładu pracy, gdy pracodawca deleguje swoje zadania innemu podmiotowi?

W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawcy organ rentowy oraz kurator R. sp. z o.o. (zainteresowany w sprawie) wnieśli o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, a także zasądzenie kosztów postępowania w przypadku organu rentowego oraz wynagrodzenia w przypadku kuratora.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikował się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Powołując się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) konieczne jest, by skarżący przedstawił problem o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygnięty w dotychczasowym orzecznictwie i wymagający pogłębionej wykładni. Zagadnieniem prawnym jest bowiem zagadnienie, które wiąże się z określonymi przepisami prawa materialnego lub procesowego, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie na zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi

kasacyjnej powinno nastąpić przez jego sformułowanie jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do rozważenia, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne” (postanowienia Sądu Najwyższego z 10 września 2014 r., I CSK 729/13, LEX nr 1532950; czy z 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, LEX nr 1622307).

Przedstawione przez wnioskodawcę we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zagadnienie prawne nie spełnia powyższych wymagań, co więcej problem ten został już rozstrzygnięty w orzecznictwie Sądu Najwyższego, na co wskazuje sam skarżący, powołując się na wyroki Sądu Najwyższego z 15 września 2006 r., I PK 75/06 (OSNP 2007 nr 17-18, poz. 250) oraz z 8 czerwca 2010 r., I PK 214/09 (LEX nr 602051). Wykładnię przyjętą przez Sąd Najwyższy w powołanych wyżej wyrokach Sąd Najwyższy w obecnym składzie w całości podziela, co czyni zbędnym merytoryczne rozpoznanie skargi kasacyjnej wnioskodawcy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji z mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c.